

ת"פ 29954/10 - מדינת ישראל נגד רבייע בוש캐ר (עוצר)

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 20-10-29954 מדינת ישראל נ' בוש캐ר(עוצר)
לפני כבוד השופט ארץ פורת
מדינת ישראל המאשימה

נגד
הנאשם
רבייע בוש캐ר (עוצר) ת"ז 308572304

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו בפניו ומשהתרטוי לו לחזור בו מכפירתו, בעבירות שיווחסו לו בכתב האישום המתוון, שענין הפקה אחרי פגעה, גריםת חבלה חמורה בנסיבות חמימות וшибוש מהלכי משפט.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוון, סמוך לשעה 01:28 בלילה 22.9.20, הגיע הנאשם למיחסם משטרתי כשהוא נהג ברכבו. אחד השוטרים שיד כי הנאשם מחזיק בידו מכשיר סלולרי וביקשו להציג תעודה מזהה. הנאשם בתגובה, לחץ על דיווחת הגז ברכבו בניסיון להימלט, ומשהוטר הבין כי בכוונתו הנאשם להימלט, הכנס את פלג גופו העליון לרכב הנאשם כדי להביא לעצירתו. השוטר אחץ בדלת הרכב, אגב כך שהנאשם ממשיך בנסיעה תוך שבاؤן נהייתה הוא מנסה להביא לכך שהשוטר ירפה את אחיזתו ברכב ויפול ממנו. בסופה של דבר, הנאשם שיחרר בכח ידיו את אחיזת השוטר, אשר נפל מהרכב ונחלב בראשו, בידו וברגלו, והנאשם נמלט מהמקום בהיגשה מהירה. מזמן שבועיים, הסגיר הנאשם את עצמו למשטרה ונעצר. השוטר שנפגע אושפז בבי"ח לשולשה ימים וושוחרר עם המלצה לחופשת מחלת של חודש. לאחר מכן עבר ניתוח בצוואר והוא סובל עד היום מהגבלה תנואה בצוואר ומירידה מסוימת בשמיינותו.

2. עיון בಗליון הרישום הפלילי בעניינו של הנאשם מעלה כי לחובתו הרשעה משנת 2015 בעבירות סמים אשר בעטיה ריצה עונש מאסר ממושך וכן עבירות רכוש קודמת. כמו כן נרשם לחובתו מספר עבירות تعבורה בשנים האחרונות, שבעטין הוטל עליו קנס מנהלי, ובUBEIRAH מהירות אחת,ណון, בשנת 2018 בביהם"ש לتعבורה, לקנס.

3. הצדדים טענו לעונש על פי הסדר הטיעון שהושג ביניהם: המאשימה טענה לעונש ראי של 42 חודשים מאסר לצד עונשי מאסר על תנאי ופיקוח למטלון, והסנגור עתר לעונשה ראייה של 24 חודשים מאסר וכן לעונשה מותנית ופיקוח. לא התקשו רכיבי עונשה נוספים.

עמוד 1

ב"כ המאשימה הדגישה את הסיכון שנגרם לשוטר כתוצאה מאופן נהיגת הנאשם, עניין שיכול היה להסתיים בתוצאות קשות יותר, וכן עמדה על הנזקים הישירים והעקיפים שנגרמו לשוטר.

ב"כ הנאשם עמד בטיעונו על משמעותות תיקון כתוב האישום, על נסיבותו האישיות של הנאשם בהיותו אב לילד קטן ומטפל באביו הנכה נכות מלאה. בדברו האחרון, הביע הנאשם חרטה על מעשו.

4. האינטרס החברתי שנפגע מהעבירות שביצע הנאשם הוא הזכות לשילמות הגוף והבטיחון האישי של כל אדם וכן הצורך להגן על השוטרים הממלאים את תפקידם, כך שיוכלו לפקד ללא חשש ובלא شيء נתונים לפגיעות פיזיות בשל תפקידם. בריחתו של הנאשם מזירה בה נגע אדם, גם פוגעת ביכולת החקירה של הזירה, באופן ראווי, ויש בכך הפרה של החובה המוסרית המוטלת על כל נהג לסייע לכל מי שפגע בו.

מידת הפגיעה כאן אינה ברפ' הבינוני, בעיקר בשים לב לתוצאות האירוע.

5. עיקר חומרת המעשים כאן אינה בהעמדת השוטר בסיכון פוטנציאלי כמו גם בחבלות שנגרמו לו בעקבות של האירוע. בנסיבות כאן, בשים לב למצאות שוטרים נוספים בזירה, חומרת מעשה ההפקפה משנהית בעיני, שכן השוטר שנפגע טופל על אתר על ידי חברו שנכח במקומו, ואין מדובר למי שהושאר פגוע, בגפו, בזרת תאונה כשהוא חסר אונים.

6. מתחם הענישה כאן, שעה שיש להشكיף על כל העבירות כאירוע אחד נוכח חזקה ביניהם, בנסיבות שתוארו, בשים לב לנזק הפוטנציאלי ויכולתו של הנאשם להביא את האירוע לסיומו בשלב מוקדם יותר, נע בין עונש מאסר ממשי 24 חודשים משמשכו ועד עונש מאסר ממשי ברף התחרzon, זאת לצד עונש מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למTELON, ועד 48 חודשים מאסר בפועל לצד העונשיות הנלוויות כאמור (השו ע"פ 3258/16).

וילקוב נ' מדינת ישראל (22.1.2017) וכן ע"פ 10/1229 מג'דוב נ' מדינת ישראל (5.8.2010)).

7. לא מצאתי כל עילה לסתיה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה שנקבע.

8. בקביעת עונשו של הנאשם בתוככי המתחם, נתתי דעתך להודאתו כמעט בהזדמנות הראשונה, מבלתי שנדרש היה להעיד את השוטר המעורב וудים נוספים לאירוע, אך שלאחר זמן הסגיר עצמו, ביוזמתו. עוד שקהלתי את נסיבותו האישיות של הנאשם, כפי שמסר בפנוי, והבעת הנכונות לפצצת המתלון.

9. אחר כל האמור, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

עשרים ושבעה (27) חודשים מאסר אשר יהו עונש מאסר ממשי לרצוי בפועל, ומণינם מיום מעברו בתיק זה
-29.9.20-

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר על הנאשם 10 (עשרה) חודשים מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירה שעוניינה גרימת חבלה חמורה, וכן שלושה (3) חודשים מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירה שעוניינה שיבוש מהלכי משפט.

(לא הוטל מאסר על תנאי לגבי עבירה לפי סעיף 64 א(ב) נוכח הוראת סעיף 64א(ד) לפקודת התעבורה).

בשים לב למשך המאסר שנגזר, שאינו על הצד המחייב, לנזקים שנוצרו ממעשי הנאשם, לצורך באשפוז המתלוון והטיפול בו, ראייתי להוסיף לעונשתו של הנאשם רכיב של קנס, ואני קונס את הנאשם בסכום של 10,000 ₪ לשישולם עד ליום 1.7.21 או חודשיים (2) מאסר נוספים תמורה להמסה.

כן אני מורה כי הנאשם יפיצה את המתלוון אזהד עמר כהן, בסך 20,000 ש"ח אשר יופקדו בקופה ביהמ"ש עד ליום 1.7.21. סך הכספי שכבר הופקד על ידי הנאשם בקופה ביהמ"ש בסך 10,000 ש"ח יועבר **מידית** לזכות השוטר כהן ויתרת הפיצוי תופקד במועד, כאמור לעיל.

ב"כ המאשימה ידע את נפגע העבירה בזכאותו על פי פסק הדיין.

ניתן היום, א' סיון תשפ"א, 12 Mai 2021, בנסיבות ב"כ המאשימה - עו"ד אמיר אוליאל; ב"כ הנאשם - עו"ד תומר נווה וכן בנסיבות הנאשם באמצעות ויעוד חזותי.

זכות ערעור הוודעה כחוק.